॥४७॥४८॥ इह राज्ये ॥४९॥ तेराज्यं रामस्यच विवासनं तेपितायाचितइतिसंबंधः ॥ स्ववृत्तिं स्वस्यसत्यस्थितिलक्षणां ॥ तथाकरोत्तुभ्यंराज्यंदत्तवानित्यर्थः ॥५०॥
॥५१॥ परिद्यूनः क्षीणः विलपन्वा ॥ धर्मज्ञ रामस्येवपित्राज्ञापालनरूपधर्मज्ञ ॥५२॥ माशोकं कुर्वितिशेषः॥५३॥ अनामयं निरुपद्रवं राज्यंचैतत्त्वदधीनं ॥५४॥ संकाल्य प्रे

एवमुक्तातुकैकेयीभरतेनमहात्मना॥उवाचवचनंहृष्टावथापंडितमानिनी॥४७॥नब्राह्मणधनंकिंचिद्धृतंरामेणकस्यचित्॥कच्चिन्ना
ब्योदरिद्रोवातेनापापोविहिंसितः॥४८॥नरामःपरदारान्सचक्षुर्भ्यामपिपश्यति॥मयातुपुत्रश्रुत्वैवरामस्येहाभिषेचनं ॥४९॥ याचि
तस्तेपिताराज्यंरामस्यचविवासनं॥सस्ववृत्तिंसमास्थायपितातेतत्तथाकरोत्॥५०॥रामस्तुसहसौमित्रिःप्रोषितःसहसीतया॥तमप
श्यन्प्रियंपुत्रंमहीपालोमहायशाः ॥५१॥ पुत्रशोकपरिद्यूनःपंचत्वमुपपेदिवान् ॥ त्वयात्विदानींधर्मज्ञराजत्वमवलंब्यतां ॥५२॥
त्वत्कृतेहिमयासर्वमिदमेवंविधंकृतं॥ माशोकंमाचसंतापंधैर्यमाश्रयपुत्रक॥ ५३॥ त्वदधीनाहिनगरीराज्यंचैतदनामयं ॥ ५४ ॥
तत्पुत्रशीघ्रंविधिनाविधिज्ञैर्वसिष्ठमुख्यैःसहितोद्विजेंद्रैः॥संकाल्यराजानमदीनसत्वमात्मानमुर्व्यामभिषेचयस्व॥५५॥ इत्यार्षेश्री
रामायणेवाल्मीकीयेआदिकाव्येअयोध्याकांडेद्विसप्ततितमःसर्गः॥७२॥ ॥७॥ ॥७॥ श्रुत्वाचसपितुर्वृत्तंभ्रात
रौचविवासितौ॥ भरतोदुःखसंतप्तइदंवचनमब्रवीत्॥१॥ किन्नुकार्यंहतस्येहममराज्येनशोचतः॥ विहीनस्याथपित्राचभ्रात्रापित
समेनच॥ २॥ दुःखमेदुःखमकरोर्व्रणेक्षारमिवाददाः॥ राजानंप्रेतभावस्थंकृत्वारामंचतापसं॥ ३॥ कुलस्यत्वमभावायकालरात्रि
रिवागता॥ अंगारमुपगुह्यस्मपितामेनावबुद्धवान्॥ ४॥ तसंस्कारेणसंस्कृत्य॥ ५५॥ इतिरामाभिरामेश्रीरामीयेरामायणतिलके वा० आ० अयो
ध्याकांडेद्विसप्ततितमःसर्गः॥७२॥ ॥७॥ ॥७॥ अथ सर्वानर्थमूलत्वंमातुस्तद्वचनादेवज्ञात्वा तामुपालभते॥ श्रुत्वेति ॥ वृत्तं अत्ययः॥ १ ॥ हतस्य त्वयाःपारदुःखंप्रा
पितस्य ॥२॥ दुःखे दुःखकरणे दृष्टांतःव्रणेक्षारमिव ॥ क्षारं खरमूत्रसहितचूर्णं ॥३॥ कालरात्रिः संहाररात्रिः मेपितांगारमुपगुह्यालिंग्य नावबुद्धवान्स्मेतिलोकोक्तौ ॥ ४ ॥